

ര ത ങ്ങ

ഭാരതരത്നമംഗലം.

സാവത്സരപുസ്തകം.

കാട്ടുനല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ശ്രീമഹാഭാരതത്തിൽനിന്നുടുത്ത് തൃശ്ശിവപേരൂർ ആനന്ദാശ്രമത്തിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

പ്രസിദ്ധകൻ
പണ്ഡിത സി. കെ. വി. ശർമ്മ
ആനന്ദാശ്രമം സഹായകാർയ്യദൾ.

പകർപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്നുള്ളതാകുന്നു.

തൃശ്ശിവപേരൂർ
ഭാരതവിലാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിച്ചത്.

മ റ ന് മ ക ന്നി.

വില അണ ൨ പൈ ന്നു.

Handwritten red notes:
കാട്ടുനല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ
തിരുമനസ്സിലെ
ശ്രീമഹാഭാരതത്തിൽനിന്നുടുത്ത്
തൃശ്ശിവപേരൂർ
ആനന്ദാശ്രമത്തിൽനിന്നു
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

രത്നം

ഭാരതരത്നമാൾ.

സാഹിത്യപ്രഖ്യാനം.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കണ്ടിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സ് ലെ
ശ്രീമഹാഭാരതത്തിൽനിന്നെടുത്ത്
തൃശ്ശിവപേരൂർ ആനന്ദാശ്രമത്തിൽനിന്നു
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

പ്രസിദ്ധകൻ

പണ്ഡിത. ഡി. കെ. വി. ശർമ്മ
ആനന്ദാശ്രമം സഹായകർമ്മദർശി.

പള്ളിമ്പുഴക്കരം ഗുണകർമ്മവിനയജ്ഞാനകാര.

തൃശ്ശിവപേരൂർ
ഭാരതവിലാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിച്ചത്.

പുസ്തകം കന്നി.

വില അഞ്ചു രൂ. വെറു.

അവതാരിക.

പൗരാണികമായ മഹിളാമണികളെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും രണ്ടു വാക്കു പറയുവാനൊരുങ്ങുന്ന സമയം, സീത, സാവിത്രി, ദമയന്തി എന്നിവരുടെ നാമധേയങ്ങളാണ് ആദ്യമായി ഒഴുവേണ്ടത്. ഇവർ സ്ത്രീകളുടെ മാതൃകാസ്ഥാനം വഹിക്കത്തക്ക യോഗ്യതയുള്ളവരാണെന്നുള്ള സംഗതി ഇക്കാലത്തു സർവ്വസമ്മതമാകുന്നു. ഇവരിൽ സാവിത്രിയുടെ ചരിത്രമാണ് "സാവിത്രിപാച്ചാനം" എന്ന ഈ ചെറിയ ഗ്രന്ഥം. ഇത് മഹാഭാരതം ആരണ്യപർവ്വതത്തിലടങ്ങിയതും മാർക്കാണ്ടയമഹർഷി ധർമ്മപുത്രരോടു പറയുന്നതുമാകുന്നു.

ഈ ഉപാച്ചാനത്തിൽ പല തത്വങ്ങളും അനുഭവിച്ചുകിടക്കുന്നുണ്ട്. "ഉത്സാഹം കാൽസാധനം" എന്ന ഒരു വലിയ തത്വമാണ് അവയിൽ പ്രധാനം. ഇതു പൊതുവെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായ ഒരു സംഗതിയുമാണ്. ഇനി സ്ത്രീകൾക്കു പ്രത്യേകം അറിയേണ്ടതും ചിലതുണ്ട്. പ്രായം തികഞ്ഞു തന്നിട്ടു താൻ പോന്നവരായ ഉത്തമസ്ത്രീകൾ വരാന്തപോന്നു ചെയ്യേണ്ടത് ഇന്നവിധമാണ് എന്നും ഇതു വായി

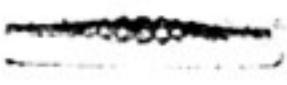
ക്ഷന്ധാൾ അറിയാറാവും. രാജ്യഭ്രഷ്ടനായി കാട്ടിയെടുന്ന് കാഴ്ചയികൾ തിന്നുംകൈകളിരിക്കുന്ന ഒരു കരുടനായ രാജാവ് നെൻറ പുത്രനായാണ് സാധിത്രി ഭർത്താവായി സ്വീകരിക്കുന്നത്. ആഡംബരത്തിലും അഭിമാനത്തിലുമല്ല അപരങ്ങളെ ഹം. വിദ്വേഷിലും സെന്ദർശ്വത്തിലുമാകുന്നു. ഇക്കാലത്ത് അപളുടെ അച്ഛൻ ചെയ്ത ഉചിതപ്രവൃത്തി ഇക്കാലത്തുള്ള ലമാതാപിതാക്കന്മാരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുതന്നെയാണു്.

മനസ്സുകല്പമാണ് പ്രധാനം എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം സാധിത്രി പ്രവൃത്തികൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. താൻ വരനായി സ്വീകരിച്ച രാജകുമാരൻ ഒരു കൊല്ലം തികയുന്ന കാലം മരിക്കുമെന്നുള്ള വിവരം വിശ്വസ്തരായ കൈക്കൽ കരാൾ (നാരദമഹർഷി) കാലക്രമം പഠിത്തിട്ടും അദ്ദേഹത്തിനെ അപരം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. വെറുത്തേയും വെറുപ്പും ഉപേക്ഷിക്കുന്ന സ്രീപുരുഷന്മാക്ക് ഇതും ഒരു പരമഗുണമാണെന്നു്. മരണവിധി മാറുവാൻ ഇക്കാലത്ത് ആർക്കും സാധിക്കുന്നതല്ലെങ്കിലും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തൊളം ഭരണമേഖലയിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു പത്വൃതകളായ സ്രീകളുടെ ഉത്തരവുമാണ്. എന്നെങ്കിലും ഒരു വിചാരം ഇതു വായിക്കുന്നവർക്കുണ്ടായേക്കാം. ഇതെല്ലാം ഇരിക്കട്ടെ. നെൻറ കയ്യും കൈയും

രാജകുമാരൻ സാധിക്കേണ്ടതായി വരുന്ന ഘട്ടത്തിലും സാ
വിത്രിയെത്തന്നെ മാതൃകയാക്കി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു വളരെ ന
ന്നായിരിക്കും.

നാരദമഹർഷി പാഞ്ഞിരുന്ന കാലം വന്നപ്പോൾ സാ
വിത്രിയുടെ ഭർത്താവിനെ കെട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു ധർമ്മ
രാജാവുതന്നെ അവിടെ എത്തി. എന്നാൽ അങ്ങിനെ
ചെയ്യുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചില്ല. സാവിത്രി പര
ഞ്ഞയക്കോണ്ടിട്ടാണോ അങ്ങിനെ വന്നത്. ഒരിക്കലുമല്ല.
അവളുമായി കുറച്ചുനേരം സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അ
വളുടെ ധർമ്മനിഷ്ഠനിമിത്തം അവളുടെ ഭർത്താവിനെ മുതിർപ്പ
ട്ടത്തി അവൾക്കു ചെയ്യവ്യം വരുത്തുന്നത് അധർമ്മമാണ
ന്നു ധർമ്മരാജാവിനു തന്നെ ബോധ്യം വന്നു. അങ്ങിനെയാ
ണ് കാര്യം നേടിയത്. ഇതാണ് പഠിക്കേണ്ടത്.

കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ പഠിമുട്ടിച്ച ഭ്രാന്തു പിടിയെട്ടേ
ക്കാവുന്ന സംഗതികളെ ബന്ധുക്കളിൽനിന്നു മാച്ചുവെച്ച്
കാര്യങ്ങൾക്കു വിഷ്ണു വരാതെ ഭർത്താവിനെ പഠിപ്പിക്കുന്ന
തോടുകൂടി സ്വന്ത സുഖങ്ങൾ നേടുന്നവരാണ് ഉത്തമസ്ത്രീ
കൾ എന്നുള്ളതു ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

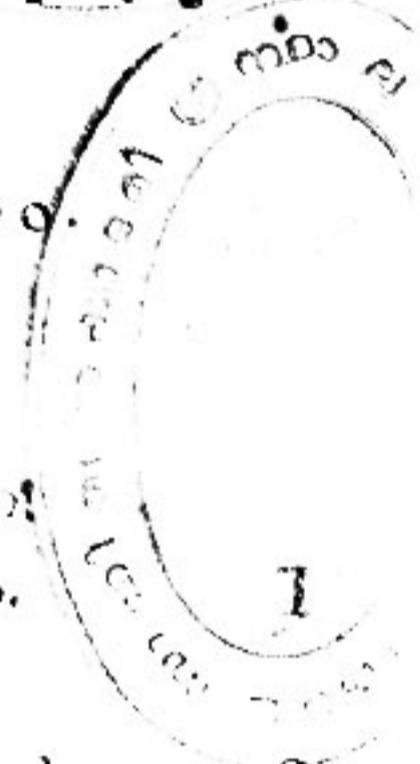

ഭാരതരത്നമാല.

ന. സാവിത്രിപാഖ്യാനം.

യുധിഷ്ഠിരൻപാഠണം.

- എന്നെപ്പറ്റിക്കേഴ്ത്തില്ലിത്തമ്പിമാർ കളിയുംമുറയും!
രാജ്യാപഹരണമേതെയുംകൃഷ്ണയെപ്പറ്റിയൊവിധം. 1
- മൃതിൽദൃഢർകഴുകിട്ടീകൃഷ്ണരക്ഷി.മൃത്തങ്ങളെ
ജന്മദ്രുമൻകാട്ടിൽവെച്ചുവരിച്ചുവരിവളെണ്ണലാൽ. 2
- കണ്ടിട്ടുണ്ടോഭവാൻകെട്ടിട്ടുണ്ടോമഹാമാതാൻറെണ്ണിനെ
പതിവ്രതമാദാദാഗപാഞ്ഞാലിയുടെമാതിരി? 3
- ലാകുണ്ടയമരപാഠണം.
- കേൾക്കൂവ്രപകലസ്രീകർമ്മമാദാഗ്രംയുധിഷ്ഠിര!
ഇതൊക്കെല്ലെറിയായേരനുസാവിത്രിപകന്യക. 4
- മദരാജ്യത്തുധർമ്മാത്മാവുണ്ടായ് ഭൂപതിധാർമ്മികൻ
ബ്രഹ്മണ്യൻമഹിതാത്മാവുസത്യസന്ധൻജിതേന്ദ്രിയൻ. 5
- യജപാദാനുശപരൻകുഷൻപെരരജാനപദേന്ദ്രിയൻ
ഭൂപനശപതിശ്രീമാൻസർവ്വഭൂതാമിരപ്രദൻ 6

<p> ഞായാപനപത്ര്യൻതാൻസത്യവാദിജിതേന്ദ്രിയൻ. വമസ്സായാപ്താപ്തത്യന്തംസന്താപത്തിങ്കലുണ്ടുതേ സന്താനമുണ്ടാക്കിട്ടുപാനേരായതമിയന്നവൻ കാലമിതാനൊന്നായിസ്രമചാരിജിതേന്ദ്രിയൻ. </p>	<p>7</p> <p>8</p>
<p> ന്നായിരംഹോമമാൻസാവിത്രികുന്ദുപോത്തമി! ആദംകാലംതോരമവൻമിതഭോജനനായിതാൻ. </p>	<p>9</p>
<p> ഇവയുതൈതപ്തപുണ്ടിരുന്നപതിനെട്ടുണ്ടുതാനവൻ പതിനെട്ടുമാണ്ടുരതിസാവിത്രിപ്രിയായിനാൾ. </p>	<p>10</p>
<p> ത്രുപാദൈകരണങ്ങളായുപന്നകാണുമാരാമിവാസതേ അഗ്നിപരാത്രത്തിൽനിന്നൊരഹർഷമോമിയന്നവൾ. </p>	<p>11</p>
<p>പാഞ്ഞു നാനാ പരദയാനദേന്ദ്രനാടേപ്പൊഴു സാവിത്രിപറഞ്ഞു.</p>	
<p> വിത്തുപുമാണ്ഡമെപ്പുദാണനിയമങ്ങളാൽ. </p>	<p>12</p>
<p> സപ്തമേകേതീയാപുഞ്ജാൻതുണ്ണുമായതതിൻപാത്ഥിപ! പരമേശ്വര! പാങ്ങുമാദ്രരാജയഥേഘ്യമേ. </p>	<p>13</p>
<p> മൂന്നുധർമ്മത്തിങ്കലൊരുതൊരംപരൊല്ലാചരമേ അശപാപപിപറഞ്ഞു. </p>	
<p> സന്താനത്തിന്നുതുനിയുണ്ടുണ്ടുഞാൻധർമ്മകാഞ്ചനയാൽ. </p>	<p>14</p>
<p> കലാവദുർത്തിട്ടമങ്ങളുറയുണ്ടാകദ്രവിമേ ദേവിസതുണ്ണുമാണകിൽഞാൻവരിജ്ജനതിവരം. </p>	<p>15</p>

സന്താനം പരമാം ധർമ്മമെന്നോതു നൂറ്റി ജാതികൾ
സാമത്ര്യാപ്യാസം.

മുന്നമേ മനവ! ഭവാനുള്ളീയാശയറിഞ്ഞു ഞാൻ. 16

നിൻപുത്രാപ്തിയ്ക്കു ഭഗവാൻ പിതാമാരെന്നോടോതിനേൻ
ആ സപതംഭു ചിഹ്ന! തമാപ്രപാദനാൽ ഭവാപിഹ. 17

സൗമ്യ! തേജസ്സാർക്കനൃന്ദം തന്നെല്ലാ യജ്ഞം
അങ്ങു നിതന്നു പരമാമുപയാനകാലാതല്ലമേ. 18
പിതാമാര നിദോഷതാലിതു നീയെ നാടു നൃന്ദം തൻ
കാലം പരമയ്ക്കിഹ തേ.

സാവിത്രികല്പിച്ചു മൗഴിയവനവുണമോദൻ. 19

പ്രസാദപ്തിച്ചു പിന്നെയുമിതാക്കുകെന്നോതാൻ
ആ സാവിത്രികത്തെ ഭൂപാദസപദ്യം മൃകിനാനാടൻ. 20

സപരാജ്യം വാണിതാവികൻപമർത്താൽ നാടു ഭരണുതാൻ
ഒട്ടുകാലം കഴിഞ്ഞ ഭൂപാദനിത്യം തന്ത്രം വാണുവാൻ. 21

ഗർഭാധാനം ചെയ്താൻ ധർമ്മീജ്യേഷ്യേഷ്ടപത്നിയിൽ 6 യ
മനനന്ദിനിയരേജപുത്രിയ്ക്കു ജോരഗർഭവും. 22

ശുക്ലപക്ഷത്തിങ്കൾ പോലെ വളർന്നു ഭരതൻഭ!
കാലം തികഞ്ഞങ്ങു ചെററാറം പക്ഷജാക്ഷികമാരിയെ. 23

അവൾക്കു ദേവങ്ങളും ക്രിയകൾ ചെയ്തു നന്ദ്രാണുപോത്താമൻ
സാവിത്രിയാളുതയാൽ നന്ദ്രാസാവിത്രീദേവിനല്ലയാൽ 24

സാവിത്രീയെന്നവൾക്കു ചുൻ വിപ്രരുംപേകനല്ലിനാൻ
മെയ്യാണു ലക്ഷ്മിയേപ്പോലെ വളർന്നാളാണു പരമൻ. 25

കാലംകൊണ്ടാകന്യപിന്നെയെഴുവനത്തിങ്കലായിതേ രനമദ്ധ്യപുഥുഃശ്രാണിസപണ്ണപ്രതിമപോലവരും.	26
അ ചെളിക്കണ്ടി പരസുരകന്യയെന്നോത്തുകാണികൾ തേജസ്സിനാൽ തിളങ്ങീടുമൊപ്പായ്ത്താർദളനേത്രയേ.	27
തേജസ്സാൽ തട ചാന്ദ്രാരുമുണ്ടായിലാവരിയ്ക്കുവാൻ കളിച്ചുപ ചസിച്ചിട്ടുദേവതാമൃനചെയ്യവരും.	28
വാവുന്നാൾഹോമവുമെചെയ്തു വിപ്രാശീർവാദമേറതേ പിന്നെപ്രസാദേപ്ത ചാങ്ങിപ്പൂജനംജനകന്നടേ.	29
അടുക്കലേയ്ക്കുപോയ്ദേവിമെയ്യാകുംലക്ഷ്മീപോലവരും. അച്ഛൻറകാക്കൽകമ്പിട്ടാപ്രസാദേപ്ത കൊടുത്തവരും	30
മന്ന ചന്ദ്രാസമീപത്തുനിന്നുതൊഴുതുസുന്ദറി. ആദേവിമക്കൊത്തമകളേയെഴുവനംപുണ്ടുകാണുകയാൽ.	31
വരരത്നിച്ചിടാഞ്ഞൊടുപരംദുഃഖിച്ചുമന്നവൻ രാജാവുപറഞ്ഞു.	
പുത്രിനിന്നൊക്കൊടുക്കാരായ്ചോദിച്ചീലെന്നൊടാരുമേ ഗുണാനിനക്കൊത്തവനെനീതാൻനോക്കിവരിയ്ക്കണം	32
നിയോഗഹംവെച്ചുവനെപ്പിന്നെയെന്നോടുരയ്ക്കണം. ആലാചിച്ചുകൊടുപ്പേൻതാൻയഥേഷ്ടംപോയ്വരിക്കനീ	33
കേട്ടിരിപ്പുവിപ്രർചൊല്ലിലാമ്ശംസ്രുവിനിശ്ചയം. നിയ്യചായതു കല്യാണി!താൻചൊല്ലുന്നതു കേൾക്കണം	34
നല്ലാഞ്ഞാലച്ഛൻചിഴുവേൾക്കൊത്താൽ വരനാംചിഴു.	35

അച്ഛൻചത്തിട്ടമ്മയത്താൻകാക്കൊത്താൽമകനാംപിഴ
എന്നറയിച്ചൊഴിനീകേട്ടുവരനെത്തിരയ്യുദ്രതം. 36

വാനോരിനിക്കിങ്ങുപിഴകല്പിക്കാതാക്കിമെ'യ്ക്കുനീ
മാർക്കണ്ഡേയൻപറഞ്ഞു.

എന്നുപുത്രിയൊടൊചൊല്ലുവുദ്ധമന്ത്രികളോടുമേ, 37

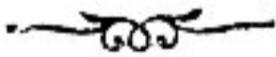
യാത്രയൊക്കുകാൻകല്പിച്ചുപോകെന്നോതിയയച്ചുതേ
അവളച്ഛൻറകാൽകൂപ്പിപാണത്തോടൊതപസപിനി, 38

അച്ഛൻറവാക്കുകൊക്കൊണ്ടുപുറപ്പെട്ടാളുശങ്കിതം
പൊന്മണിത്തേതുകയറിവുദ്ധമന്ത്രികളൊത്തവൾ. 39

രാജവികളെഴുപുണ്യാരണ്യഭാഗങ്ങൾവുകിനാൾ
അവിടെപ്പൂജ്യരാംവുദ്ധരുടെകാക്കൽനമിച്ചുവൾ. 40

സർവ്വാരണ്യത്തിലുംതാത!ക്രമത്താൽചെന്നിതായവൾ
തീർത്ഥങ്ങൾതോർമീവണ്ണധനംനല്കിസ്രപത്തജ
വിപ്രശ്രേഷ്ഠകർപ്രകാരമോരോദിക്കുകൾവുകിനാൾ. 41

ശ്രീമഹാഭാരതം-അരണ്യപർവ്വം-പതിവൃതാമാ
ഹരണ്യപർവ്വം-സാവിത്രീപാഠ്യം
ഇരുന്നൂറ്റിയൊമ്പതാമത്തെ അദ്ധ്യായം.

മാർക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

പിന്നെമദ്രക്ഷിതിപതിനാറുദൻതന്നൊടൊപ്പമേ
സഭാമദ്ധ്യത്തിങ്കൽവാണുകഥയുംചൊല്ലിഭാരത! 42

അപ്പോൾതീർത്ഥങ്ങളുംപുഴകളുംബ്രഹ്മാശ്രമപടങ്ങളും
 തിരിച്ചെത്തിപിതൃഗൃഹേസാവിത്രിസമീപംനഗ്നിതം. 2

അച്ഛൻനാരദനോടൊപ്പംവാണകണ്ടാശ്ശുഭാംഗന
 ഇരുപതുനൂറ്റാണ്ടുകൾകഴിഞ്ഞുപോയി. 3

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

എങ്ങുപോയിനിൻപുത്രിയിലെളങ്ങുനിന്നത്തിനാൾഓപ!
 എന്തുകൊണ്ടിയവരിയെഭയംതാവിനേകിടത്തുനീ. 4

അഗസ്തിൻ പറഞ്ഞു.

ഇക്കാഴ്ചത്തിന്നുവേണ്ടിതപാൻചോദിച്ചവന്നിതിനാലിവിടെ
 ദേവന്മാർ!കേളിവിടെവരനായ്വരിച്ചുമാണുവന്നു. 5

അഗസ്തിൻ പറഞ്ഞു.

വിസ്മയിച്ചുതുറന്നുപുഴകളിലേക്കുപോയികണ്ടാശ്ശുഭാംഗന
 അപ്പോൾവൻചൊന്നപടികളിപ്രകാരമുണ്ടായിനാൾ. 6

സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

സാലപരാജ്യംവാണധർമ്മംലൗകികത്വമെന്നവൻ
 ദൃമത്സനംചെന്നുവന്നോപിന്നെക്കേൾക്കനായിതേ. 7

കണ്ഠപോയിബ്രഹ്മാശ്രമങ്ങളാൽജ്ഞാപിമാനാടെ
 അദ്ദേഹരാജ്യംതന്നിൽപുറപ്പെട്ടവരിഹരിച്ചുതേ. 8

അവൻചൊന്നകിടാവുള്ളഭാജ്യംയാതെതരിനാൻവന്നം
 ഉറപ്പാണുപുഴകളിലിന്നത്തെപൊയ്ക്കുമഹാശക്തൻ. 9

അവന്നുനാട്ടിലുണ്ടായിക്കാട്ടിൽവർദ്ധിച്ചുനന്നൻ
 സത്യവാൻചേർന്നഭക്താചാണിനിടയ്ക്കുവരിച്ചുതാൻ. 10

നാദൻ പറഞ്ഞു.

അജ്ഞാപാവംമഹാകഷ്ടംചെയ്തുസാവിത്രിമനവ!
 അറിയാതേഗുണമെഴുംസത്യവാനേവരിടയ്ക്കായാൽ. 11

സത്യംചൊല്ലുമവനച്ഛൻസത്യംതാൻചൊല്ലുമമ്മയും
 അപന്നതോത്തകിവിപ്രർസത്യവാനെന്നപേരിനെ. 12

ബാലനശ്ചപ്രിയനവൻമണ്ഡലാശ്ചങ്ങരതീർക്കുമേ
 ചിത്രത്തിലശ്ചമെഴുതുംചിത്രാശ്ചാചാര്യനുമായതിൽ. 13

രാജാവു പറഞ്ഞു.

അവൻതേജസദിയല്ലല്ലീയ്മാനല്ലീശ്വരത്വമജൻ
 ക്ഷാന്തനല്ലേജ്ജരനല്ലസത്യവാൻപിത്രവത്സലൻ. 14

നാദൻ പറഞ്ഞു.

സൂര്യനെപ്പോലെതേജസദിവ്യാഴത്തിന്നാത്തബുദ്ധിമാൻ
 മധോന്ത്രനെപ്പോലെചീരൻകുമ്പാൻകുമ്പോലവേ. 15

അശ്ചപ്രതി പറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മണ്യനല്ലിദാതാവുമല്ലീഭൂപതിസത്യവാൻ
 ഉദാരൻസുന്ദരാകാരൻപ്രിയഭർത്തനല്ലായാ. 16

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

സാംക്രതിശ്രീരന്തിദേവന്നാക്കംദാനത്തിനായവൻ
ഔശീനരൻശിഖിക്കൊപ്പംബ്രഹ്മണ്യൻസത്യവാദിയാം. 17

യയാതിയെപ്പോലുദാരൻസോമാഭൻപ്രിയഭർഗൻ
രൂപംകൊണ്ടാശപിനേയാഭൻദ്വ്യമത്സേനാത്മജൻഖലി. 18

അവൻദാന്തൻമുദു ചവൻശൂരൻസത്യൻജിതേന്ദ്രിയൻ
അനസൂയൻമൈത്രനവൻഹ്രീയുജ്ജോൻദ്വൃതിമാനവൻ. 19

അവന്നുണ്ടാജ്ജചംനിത്യംസ്ഥിതിയുസ്ഥിരയെന്നുതാൻ
മുരുകത്തിൽതപശ്ശീലവൃദ്ധന്മാർചൊൽവതുണ്ടിഹ. 20

അശപപതി പറഞ്ഞു.

അവന്നുഗുണമൊക്കെയുംചൊല്ലുന്നഭഗവാനിഹ
ഇ ചന്നദോഷമുണ്ടെങ്കിലതുംചിലതുചൊല്ലുക. 21

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

ഓദ്ദോഷമവനെല്ലാഗുണത്തിൻമേലനിൽപ്പതാം
ആദ്ദോഷമോപ്രയത്നത്താൽക്കടന്നീടാനസാധ്യമാം. 22

ഒന്നേദോഷംവേറായില്ലാസത്യവാനിതനാഹിമുതൽ
കൊല്ലാതികഞ്ഞീടുമനുചത്തുദേഹംവെടിഞ്ഞിടും. 23

രാജാവു പറഞ്ഞു.

വത്രസാവിത്രി!ചെന്നന്യവരണംചെയ്തുശാഭനേ!
അവനീയൊരുവൻദോഷംഗുണങ്ങൾക്കൊക്കുമേലയാം. 24

ദേവപൂജിതനായോരീബ്ബുഗ ചാൻ ചൊല്ലിനാരദൻ
കൊല്ലാതികയുമന്നായാൾ ചത്തുദോഹം വെടിഞ്ഞിട്ടാ. 25

? സാവിത്രീ പറഞ്ഞു.

ഒരിക്കലും ശാപീഴുനിതൊരിട്കൽക്കന്യകാപ്പണം
ഒരിക്കൽത്തരവാനേൽക്കലിതുമ്മന്നു ചൊരിക്കലേ. 26

ദീപ്തായസ്സു ച നല്ലായസ്സു ഗുണൻ ഗുണശാലിയോ
ഒരിക്കൽപതിയായ് കൊണ്ടേൻ പരികില്ലിനിയന്യനെ. 27

മനസ്സു കൊണ്ടാച്ചിട്ടു പിന്നെ ചൊല്ലുന്നു വാക്കിനാൽ
ക്രിയ ചൊല്ലുന്നു പിന്നെ നാൽപ്രമാണം മേമനസ്സുതാൻ. 28

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

നിൻപുത്രിയായ സാവിത്രീക്കൊപ്പം ഞങ്ങളിന്ദ്രശിപ!
ഇ ചാളത്തട മാവല്ല ചൊരായമ്ത്തിൽനിന്നിഹ. 29

മരാരിലുംകാക്കെ ചില്ലാ സത്യ ചാനുള്ള സൽഗുണം
അതിനാലീനിന്ദകളെക്കൊടുക്കാമെന്നു മെന്മതം. 30

രോദവു പറഞ്ഞു.

ഇ ചൊന്നതിന്നില്ലിളക്കം ചൊന്നതു സത്യമാം
ഞാനിവിധം ചൊല്ലു കൊള്ളാമിനിട്കൽ ഭഗവാൻ ഗുരു. 31

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

നിവ്വില്ലോകനിൻപുത്രീസാവിത്രീയുടെ പൺകൊട
ഞാൻ ചൊല്ലു തന്നെ നന്നാലോ നിങ്ങൾക്കൊക്കെ ശ്രദ്ധം വരും

മാർണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

എന്നരച്യുടനേപൊങ്ങിനാരദൻ ചാനവുകിനാൻ
രാജാവുപെൺകിടാവിന്റെറവളിജ്ജുളളതൊരുകിനാൻ. 33

ശ്രീമാഹാഭാരതം - അനുപദ്യം - പതിവ്രതമാഹാത്മ്യപദ്യം
സാവിത്രീപാഖ്യാനം
ജന്മന്തരി തൊണ്ണൂറ്റിനാലാമദ്ധ്യായം.

മാർണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

പിന്നെകന്യാപ്രദാനത്തിലാക്കൊളുത്തെന്നയോർത്തവൻ
പേളിക്കുടലുണ്ടാവട്ടങ്ങനളില്ലാകൂട്ടിനരാധിപൻ. 1

പിന്നെവൃദ്ധപിജപുരോദിതർത്ഥപിഴകുടലുമേ
വരുത്തിനല്ലനാമനോക്കിക്കന്യയോടൊത്തിറങ്ങിനാൻ. 2

മേദ്ധ്യരണ്യത്തിങ്കലത്തിദ്യുതസേനഃശ്രമേന്ദ്രപൻ
കാൽ നടത്തായ്വിപ്രരുമായ്ചെന്നുരാജർഷിസന്നിധൗ. 3

അങ്ങു കണ്ടു സാലവൃഷമുച്ചാട്ടിലായ് പൂജ്യനാമവൻ
ദേവ്യർപ്പായയിൽക്കണ്ണുകാണാത്തത്രപനേത്തദാ. 4

ആരാജാപർന്നംചെയ്തിതാരാജർഷിജ്ജുതകതായ്
വിനിതനിലയിൽത്തന്നെച്ചാല്ലിക്കുടലുപിച്ഛതാനുമേ. 5

അചന്നഖ്യാസനപശുക്കളെനൽകീട്ടുധാർമ്മികൻ
വരാൻകാരണമെന്നന്നാൻമന്നിൽനാഥനൊടാത്മപൻ. 6

അവനോടുള്ള പ്രിയം ചെയ്യേണ്ടുന്നതു മണിനെ
 സത്യവാനെപ്പാറിയുള്ളതല്ലാ ചൊല്ലി സിനാസവൻ. 7

അശ്വതി പറഞ്ഞു.

രാജാവിൻ! ശുഭസാവിത്രിയെന്നെൻ കന്യകയാണിവൾ
 ഇ പള്ളിക്കൊരുകുടമുക്കെ! സ്വയംമാൽ സുഖയാൽ ഭവാനു. 8

പുരുഷനെൻ പറഞ്ഞു.

രാജ്യഭാരം പൂണ്ടു രണ്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ
 ചരിപ്പുധമം നിയമം തപസ്യകൾ
 അനന്തയാമീയിവർകാട്ടിലാശ്രമം
 വാണെങ്ങിനേസകടമേൽ പൂറിവകൾ. 9

അശ്വതി പറഞ്ഞു.

സുഖം പരം ദുഃഖവുമുണ്ടു പക്ഷയാ -
 അകം ധരിപ്പുണ്ടിവനെൻ രചുത്രിയും
 എന്മടുക്കരോടീതു ചൊൽകിലൊക്കുകി -
 ല്ലം ചുവന്നേൻ നൃപ! നിൻ രാമവിൽ ഞാൻ. 10

വണങ്ങുമെന്നാശമുടക്കിടൊല്ല സൗഹൃദാൽ ഭവാനു
 മുറും പ്രേമത്തോടു മെത്തുമെന്നെത്തള്ളായ് വേണമേ. 11

അനുരാഗൻ യുക്തനെ നന്നിനിക്കങ്ങയ്ക്കു ഞാനുമേ
 കന്യയെ സുഖയാൽ വാങ്ങു സത്യവാൻ ടോയ്യായ്. 12

ഭൃഗുസേനൻ പറഞ്ഞു.

- പണ്ടേദുപാനായ്സ്സംബന്ധമിച്ഛിച്ചിട്ടുള്ളതാണുഞാൻ
ഞാൻരാജ്യഭൃഷ്ടനതിനാലാലോചിച്ചുനിതിങ്ങിനെ. 13
- പണ്ടേകാക്കിച്ഛിരിയ്ക്കുന്നോരെന്നഭിപ്രായമിങ്ങിനെ
ഇതിപ്പോൾത്താൻനടന്നോടപ്രാർത്ഥിതാതിഥിമേഭവോൻ. 14
- ആശ്രമംപാണിടം വിപ്രന്മാരെ യയാക്കെങ്കണിച്ചുടൻ
യഥാവിധിവിചാഹത്തെനടത്തിക്കൊണ്ടിതാനുപർ. 15
- മുറയ്ക്കുകന്യയേയശപപതിമോടിയിൽനൽകിയും
പായാമ്പ്രീതിയുൾക്കൊണ്ടുതൽഗൃഹത്തെയ്ക്കുവുകിനാൻ. 16
- ഗുണമൊക്കെയുമൊത്തൊരാബ്ബായ്തായ്ചേർന്നുസത്യവാൻ
നന്ദിച്ചതാൻനിനച്ചോരാബ്ബുന്താവൊത്താക്കമാരിയും. 17
- അച്ഛൻപായെപ്പൊഴുഭൃഷ്ടാജാലമെല്ലാംവെടിഞ്ഞവൾ
കൈക്കൊണ്ടുവല്ലുപത്തെയുംകാഷായവസനത്തെയും. 18
- പരിപത്യാഗുണത്താലുംവണക്കത്താൽഭമത്തിനാൽ
സർവ്വേഷ്ടക്രിയയാലുംതാനേവക്ടാതുഷ്ടിനൽകിനാൾ. 19
- ശപശ്രുവെദദ്രാമസൽക്കാരങ്ങളാംവസ്രാദികങ്ങളാൽ
ഏപാശപശുരനെദ്രുവപുജാവാക്സംയമങ്ങളാൽ. 20
- അവുണ്ണമിച്ചുമൊഴിയാൽനൈപുണ്യത്താൽശമത്തിനാൽ
ഗുരോപചാരത്താലുംതാൻസന്തോഷിപ്പിച്ചുകാത്തനെ. 21
- ഏപമങ്ങാശ്രമത്തിങ്കലാനല്ലുപരിരിയ്ക്കുവ
തപാചെയ്യുമവക്കൊട്ടുകാലംചെന്നിതുഭാരത! 22

രാവുപകലുമേവാട്ടം തട്ടും സാവിത്രിയാൾക്കു ഹോ
 നാരദൻ ചൊന്നൊരാവാക്കുകിടപ്പുണ്ടുള്ളിലെപ്പൊഴും. 23

ശ്രീചന്ദ്രഭാരതം - ആരണ്യപർവ്വം - പതിവ്രതാമാഹാത്മ്യപർവ്വം
 സാവിത്രിപാഖ്യാനം
 ഇരുനൂറ്റി തൊണ്ണൂറാണ്ടാമദ്ധ്യായം.

മാർക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

പിന്നെപ്പലദിനം കൂടും കാലം ചെന്നിട്ടൊരിട്കലേ
 സത്യവാൻ മരിക്കേണ്ടുമാക്കാലം വന്നു മന്നവ! 1

സാവിത്രിദിവസം തോരമണിയെണി വരും വിധൗ
 നാരദൻ ചൊന്നൊരാവാക്കുകിടപ്പുണ്ടുള്ളിലെപ്പൊഴും. 2

നാലാദിവസമായ് മൃത്യു വന്നു ചിത്തിച്ചു ഭാമിനി
 മൂന്നാൾ വ്രതത്തെക്കൊണ്ടു നിന്നു കൊണ്ടിതു രാപ്പകൽ. 3

അവൾക്കുള്ളാ വ്രതം കേട്ടു ദുഃഖമുൾക്കൊണ്ടു മന്നവൻ
 ഏറാൻ ചെന്നിട്ടു സാവിത്രി സാന്തപനം ചെയ്തു ചൊല്ലിനാൻ. 4

ബൃഹസ്പേനൻ പറഞ്ഞു.

നീതുടങ്ങിയൊരാ രംഭമേറും തീവ്രം നൃപന്മജേ!
 മൂന്നു നാൾ പട്ടിണി കിടന്നീടു കന്നതു ദുഃഖം. 5

സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

താത! സന്താപമേന്തേണ്ടാ സാധി ജ്ഞാമീവ്രതത്തെ ഞാൻ
 ഉത്സാഹത്തരൻ ചെയ്തു താണിങ്ങുത്സാഹം കാളു സാധനം. 6

പ്രമത്സേനൻ പറഞ്ഞു.

പ്രതാപമുദയകനോതാൻ വയ്യിനിഷ്ടിനൊരിഷ്ടലും
പഴിച്ചുളളുകുന്നവംചൊല്ലുമമ്മട്ടിലുള്ളവൻ. 7

മാക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

എന്നൊചൊല്ലിപ്രമത്സേനൻമൗനമാണ്ടുമഹാശയൻ
പിന്നൊകാളളന്നസാവിത്രികാളളിയെന്നകണക്കിലായ്. 8

പാളയായ്ബുത്തുമരണമപ്പോൾസ്സാവിത്രിഭാരത
പ്രവൃദ്ധിമൊക്കൊണ്ടതാൻനിൽക്കേതൊന്നിതാരാത്രിതാനുമേ. 9

ഇന്നായിതാദിപസമെന്നോത്തുചൊമിച്ചുവഹിയിൽ
നാനാകല്പാടകന്നയരേപ്പൂർച്ചാനക്രിയചെയ്യവൻ. 10

പുലാദപിജരെയൊക്കെയുംശപത്രൂശപത്തുരരേയുമെ
തുപ്രകാരാകമ്പിട്ടതൊഴുതൊകൊണ്ടുനിന്നതേ. 11

പരമമംഗലമാശിസ്സസാവിത്രിയ്ക്കുചർമംഗളം
മുച്ചരിച്ചുടിനാർകാട്ടിൽവാഴുതൊപസരൊക്കെയും. 12

ഓവമന്നതസാവിത്രിയോഗല്യാനമിയന്നവൻ
നേസ്സൊകൊണ്ടൊക്കൊണ്ടുമുനിമാർചൊന്നവാക്കുകൾ. 13

പരമംലാഭമുഹൃത്തതൈക്കോത്തുകൊണ്ടൊഹൃപാത്മജ
പരമൻചൊന്നൊരാവാക്കുമോത്തുകൊണ്ടഴലാണ്ടതേ. 14

പത്തുശപത്തുരരാജപുത്രിയോടോതിനാരുടൻ
പാക്കോരേടംനിൽക്കുമ്പാൾപ്രീതിയാൽഭരതഷ്ടഭു! 15

ശ്ലോകങ്ങൾ പറഞ്ഞു.

ഉപദേശിച്ചതിൽവണ്ണവ്രതംസാധിച്ചുനിയ്ക്കി
ഉണ്ണേണകാലമായല്ലാചെയ്യുകൊൾകിനിവേണ്ടതു. 16

സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

സൂര്യാസൂരനുമായിട്ടുണ്ണാമിഷ്ടംനടത്തിക്കാൻ
ഇതാണെന്നുസസകല്പംനിശ്ചയംചെയ്തിരിപ്പൂക്കാൻ. 17

മാർഗ്ഗേണയൻ പറഞ്ഞു.

സാവിത്രിയുണിനെപ്പറ്റിയീവിധംചൊല്ലിനില്ലവേ
മഴുവേന്തിക്കാട്ടിലേക്കുപുറപ്പെട്ടിതുസത്യവാൻ. 18

സാവിത്രികാന്തനോടാതീതനിയേപോകാലാഭവാൻ
ഒന്നിച്ചുത്താനുംപോന്നീടുമങ്ങേവിട്ടൊഴിച്ചില്ലക്കാൻ. 19

സത്യവാൻ പറഞ്ഞു.

നീമുന്ദകാട്ടിൽപ്പോകാത്തൊരുമലടംവഴിഭാമിനി!
വ്രതാപവാസകൃശനീനടന്നതുനന്തെങ്ങിനെ. 20

സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

ഇനിക്കില്ലപവാസത്താൽവാട്ടമൊട്ടുംതളച്ചുയും
പോരുവാൻമോഹമുള്ളെന്നതടങ്ങിടാതിരല്ലേണം. 21

സത്യവാൻ പറഞ്ഞു.

പോരുവാൻമോഹമാണെങ്കിൽനിന്നിഷ്ടംചെയ്യുകൊണ്ടുക്കാൻ
എൻഗുരുക്കളോടുംചൊല്ലുകിനിപ്പെടാലുതൊറിതിൽ. 22

മാർണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

തന്ത്രശാപത്രരൈരുകൂപ്പിക്കേൾപ്പിച്ചുമാമഹാവ്രത
ജ്ഞാപഥലംകൊണ്ടുവരാൻകാടുവുകുന്നിതെൻപതി. 23

ഇനിമൊരാശയുണ്ടായ്യാശപത്രരാനമതപ്പടി
ഇവനൊന്നിച്ചുപോയിടാനിപ്പോൾവേർവാടുവയുമേ. 24

പുണ്യനിഹോത്രകായ്ത്തിന്നല്ലോപോകുന്നനിന്ദകൻ
യദുക്കൊല്ലാവേറെയെങ്കിൽതടുക്കുംവനയാത്രയേ. 25

കൊണ്ടോട്ടായാത്രമെത്തവിട്ടുപോയിട്ടുമില്ലത്താൻ
പട്ടുതുനിൽക്കുംകാടുകാണാനേറെക്കെന്തു കമുണ്ടുമേ. 26

പുണ്യസേനൻ പറഞ്ഞു.

സാവിത്രിയെയിനിയ്ക്കു ക്കൻസഷയായ്ത്തന്നനാൾമുതൽ
പുണ്യനാടൊന്നിവളാവശ്യപ്പെട്ടതായോമ്യില്ലമേ. 27

പുണ്യനാലിപധുനോടേയിഷ്ടമിച്ഛിച്ചുവണ്ണമേ
പട്ടുതു! സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണംസത്യവാനേവഴിക്കേനീ. 28

മാർണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രപേരുംസമ്മതിച്ചിട്ടായശസ്വിനിപോയിനാൾ
കൊണ്ടുവെത്തുചിരിച്ചുംകൊണ്ടിണ്ടലുൾത്തണ്ടിലാണ്ടവൾ. 29

അവൾപുറംഭംഗിയുള്ളവിചിത്രവനഭ്രമികൾ
മെയ്തുകൂട്ടുംചേർന്നവകൾകണ്ടോളായതദൃഷ്ടിയർ. 30

പട്ടുതുമാക്കുന്നപുഴകൾപുതുനിൽക്കുംമരങ്ങളും
കൊണ്ടെന്നസത്യവാൻചൊല്ലീസാവിത്രിയൊടുഭംഗിയിൽ. 31

എല്ലാറിലയ്ക്കും തിരയെത്തുന്നനോക്കിയനിത്യയാൾ
 മുനിചാക്കോത്തുഭക്താവുമുതനാമെന്നുകാണവൾ. 32

ഭക്താവിനെപ്പിൻതുടൻപോയിനാൾമുദ്രയാനയാൾ
 കാലമോത്തിട്ടുപ്രദയംറണ്ടായിട്ടുവചിപ്പവൾ. 33

ശ്രീമഹാഭാരതം-അനുപദ്യം-പതിവ്രതാമഹാത്മ്യ പദ്യം-
 സാവത്രിപിംഗ്യാനം
 ഇരുനൂറ്റിതൊണ്ണൂറ്റൊന്നാമദ്ധ്യായം.

ഭാഷ്യം സധയൻ പറഞ്ഞു.

ഭാഷ്യയോടൊത്തവൻപിന്നെക്കൊഴുരിച്ചിട്ടുവീര്യവാൻ
 പാത്രത്തിലാക്കിവെച്ചിട്ടുപരംവിരകവെട്ടിനാൻ. 1

മുട്ടിവെട്ടിക്കീറിട്ടമ്പോളവനൊന്നുവിയത്തുപോയ്
 ആപ്യായാമംകൊണ്ടിവന്നങ്ങുണ്ടോമീതലുനോവുമേ 2

തളൻഴന്നവനടുത്തിഷ്ടപതിയൊടോതിനാൻ

സത്യവാൻ പറഞ്ഞു.

ഈപ്യായാമംകൊണ്ടിനിഷ്ടപിണഞ്ഞുതലവേദന 3

അംഗങ്ങളെല്ലാംസാവിത്രി!കരളംമാഴ്ചിട്ടന്നുമേ

അത്മാവിനേറാമസപാസ്വ്യംതോന്നുനുമിതഭാഷിണി! 4

ശുലങ്ങൾതലയിൽക്കത്തിക്കോർത്താണമോതാനിട്ടന്നുമേ

കല്യാണി!ഞാൻകിടക്കട്ടെനിൽക്കുവാനാവതില്ലമേ. 5

ആസ്സാപിത്രീയണഞ്ഞിട്ടുകാന്തനെത്താങ്ങിയങ്ങിനെ
മടിച്ചിൽത്തലയുണ്ടവയ്യിച്ചിരുന്നാളാനിലത്തുടൻ. 6

പിന്നെമാനാരദമൗഴിയോത്തുറകാണ്ടാത്തപസുപിനി
ഘ്രമൃഹ്രന്തംക്ഷണംനരാനാളുമകൃട്ടിനോക്കിനാൾ. 7

ഉടൻകണ്ടാളൊരുപനെത്തുടുപ്പേമുടുപ്പൊടും
തലകട്ടിച്ചുവുമണിഞ്ഞാദിത്യനെതുകാന്തിയായ്. 8

കയ്യിൽക്കൈമയ് നല്ലകറപ്പായ്രക്തനേത്രനായ്
സത്യപാൻറയടുത്തത്തിയചുനനോക്കിനില്പതായ്. 9

അപാനക്കണ്ടാറമെല്ലക്കാത്തൻറതലചെച്ചവൾ
റെകകൂപ്പിയാത്തയായ്നെഞ്ഞുപിടച്ചുറകാണ്ടാചാല്പിനാൾ
സംവിത്രിപറഞ്ഞു.

ഭുവാന്ദേവനനോപ്പുനീശ്ശരീരമമാനുഷം
മനസ്സാൽചെൽകദേവശ!ഭുവാനാരത്തിനുദ്യമം. 11

യമൻപറഞ്ഞു.

നീപതിവ്രതസാപിത്രി!തപസ്സുമിയലുന്നവൾ
അതിനാൽമിണ്ടിടാനിന്നോടൊകീത്താൻയമൻശുഭേ! 12

ക്ഷീണായുസ്സായ്നിൻപതിച്ചീസത്യപാൻറപനന്ദനൻ
നയിപ്പേൻകട്ടിയിവനെയതിന്നാണെൻറയുദ്യമം. 13

സംവിത്രിപറഞ്ഞു.

ഭഗവാന്!കേൾപ്പുകുടൽദൂതരത്തുന്നമത്ത്യരേ
കൊണ്ടുപാചാനെന്നുനീതാൻവരുവാനെത്തുവാൻപ്രഭോ! 14

മാർഗ്ഗേണ യൻപറഞ്ഞു.

- എന്നുകേട്ടാപ്പിത്രപതിഭഗവാൻതൻറയ്യഭ്യമം
 അവരുകിഷ്ടത്തിനായെല്ലാംചൊല്ലുവാനയ്തുടങ്ങിനൻ 15
 ഇവനോധാമ്ബികൻചാരത്രപൻനൽഗുണസാഗരൻ
- എന്നാറുകൊണ്ടുപോകേണ്ടാനല്ലെന്നയ്സപയമെ 16
 സത്യവാൻതൻമെയ്യിൽനിന്നുകയറിട്ടുവരിഞ്ഞുടൻ[അരിഞ്ഞാൻ
- അംഗുഷ്ഠാംഗൻപുരഷനെയാകുചിച്ഛയമൻബലം 17
 ഉടൻജീവൻപോയിവീഴ്ന്നിന്നശോഭനശിച്ഛയോ
- നിശ്ചേഷ്ടമായാശ്ശരീരംസങ്കടക്കൊഴിയായിതേ. 18
- യമനായവനെക്കെട്ടിക്കൊണ്ടുതേക്കൊട്ടയാത്രയയ്
 സാവിത്രിയുണ്ടുചമണ്ടുയമനെപ്പിൻതുടന്നുതേ. 19
 നിയമവ്രതസംസിദ്ധമഹാഭാഗപതിവ്രത

യമയൻപറഞ്ഞു.

- തിരിച്ചുപോകസാവിത്രി!ചെയ്തിവന്നപരക്രിയ. 20
 നീഭക്താവിൻകടംവീട്ടീചെല്ലാനേടത്തുചെന്നുനീ

സാവിത്രിപറഞ്ഞു.

- നയിപ്പതെങ്ങൻപതിയെയങ്ങുമെങ്ങോട്ടുപോവതേ 21
 അങ്ങോട്ടുഞാനുംപോരുന്നണ്ടിതുശാശപതധമ്മം
- തപസ്സുഗുരുസൽബുക്തിഭക്തൃസ്സേഹവ്രതങ്ങളും. 22
 ഭവൽവ്രസാഭവുംമൂലംഗുരുഷ്ണരടവില്ലമേ

സച്ഛ്യംസാപ്തപദീനംതാൻചൊൽവൃതതപജ്ഞതരാംബുധർ
സച്ഛ്യംമുന്യാക്കിത്താനൊന്നൊചൊല്ലുന്നണ്ടതുകേൾക്കണേ. 23

അനാത്മചാന്മാർവനമാണ്ടുധമം
വാസംപരിത്യാഗവുമാചരിയ്ക്കാ
വിജ്ഞാനസിലിടലിഹധമമത്രേ
സത്സന്മതംധമമമാണേപ്രധാനം. 24

ഒന്നിന്റെസത്സന്മതധമമൃലം
നാമമാക്കയാമാഗ്ഗ്വണത്തിരിപ്പു
രണ്ടുംപരംമൂന്നുമോപ്പിലയെന്നാൽ
സത്സന്മതംധമമമാണേപ്രധാനം. 25

യമൻപറഞ്ഞു.

തിരിയ്ക്കു ചണ്ണുസപരയുക്തിയുക്തമാ-
യിരിയ്ക്കു മീനിയൊഴിയാൽതെളിഞ്ഞുഞാൻ
വരം പരിച്ചീട്ടുകനിന്ദിത!തരാം
വരനെഴുംജീവനൊഴിച്ചുശേഷവും. 26

സാവിത്രിപറഞ്ഞു.

സപരാജ്യവുമ്പോയ്വനവാസമാണ്ടുകൺ-
കുരുണ്ടിരിപ്പെൻശപത്തുരൻനിജാശ്രമേ
അ പൻമിഴിക്കാഴ്ചയുമുക്കുമായ്ഘ്രപൻ
ഭവൽപ്രസാദാൽജപലനാക്കിരൊക്കണം. 27

യമൻ പറഞ്ഞു.

തരാംനി.നകീവരമിങ്ങനീന്ദിതേ!
ശരിയ്ക്കുന്നീചൊന്നചടിക്കിതൊക്കുമേ
അറിഞ്ഞുഞാൻനീനടയാൽതളൻപോയ്
തിരിഞ്ഞുപൊറയ്ക്കാതെതളന്നിടൊല്ലനീ.

28

സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

തളച്ചുറയങ്ങൻഭയിതാനീകത്തിൽമേ
വരണനൃനാഗ്ഗതിതാനിനീയ്ക്കുമേ
നയിപ്പുറതങ്ങൻപതിതന്നയങ്ങുഞാൻ
വരസുരാധീശപരകേളിതെന്മാഴി.

29

ഒരകസത്സംഗമഭീഷ്ടിതംപരാ
പാഞ്ഞുപോകുന്നിതുചിന്നമിത്രമായ്
വൃഥാവിലാവില്ലൊരുസാധുസംഗമി-
ങ്ങതോത്തുസത്സംഗമണഞ്ഞുവാഴണം.

30

യമൻ പറഞ്ഞു.

മനോനകുലംബുധബുദ്ധിവാജ്ജമാ-
രഃഹാധിതംപറിയുരച്ചിടുന്നുനീ
വരിയ്ക്കുന്നീസത്യവദന്മജീവനൊ-
ന്നൊഴിച്ചുരണ്ടാംവരമിങ്ങുഭാമിനി!

31

സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

ഹരിച്ചുപണ്ടൻശപത്തുരൻരരാജ്യമാ-
സപരാജ്യമാണീടണമാന്വപൻബുധൻ

സപഥമ്ബമണൈൻഗുരുനെകവിടൊല്ലിതേ
 ദ്രിതീയമാകുംപരമാഗ്രഹിച്ചുണാൻ. 32
 യമൻ പറഞ്ഞു.

സപരാജ്യമേനേടിടുമാത്തുതാൻപരം
 സപഥമ്ബവ്യനെകവിടുകില്ലമന്നപൻ
 ണാൻതന്നൊരിഷ്ടത്തെൊടുടൻഗൃപാത്മജേ!
 തിരിച്ചുപൊയ്ക്കാകതളിന്നിടൊല്ലുവീ. 33
 സാവിത്രിപറഞ്ഞു.

പ്രജാവ്രജത്തേനിയമാൽ യമിച്ചുനീ
 നയിച്ചുപാദനനികാമമിച്ഛയാൽ
 യമൻദയാനായതുനെകാണ്ടുചിത്രതൻ
 ശ്രവിച്ചുകാകീപ്പറയുന്നൊരൊന്മാഴി. 34

ജീവജാലത്തിനദ്രോഹമനോവാക്കമ്ബുത്തിയാൽ
 അനുഗ്രഹംദാനവുമാംസാധുധമ്ബസനാതനം 35

ഈവണ്ണാമിടത്തുലോകമെത്തുരോഭകുതിയുള്ളവർ
 സത്തുണ്ടുളൊകനിഞ്ഞീടുംവന്നവൈരിജനത്തിലും. 36
 യമൻ പറഞ്ഞു.

ദാഹിച്ചിരിപ്പോന്നജലംകണക്കുതാൻ
 നീയീപ്പറഞ്ഞീടിനചാരുദാധിതം
 ഈസ്സത്യവൻതന്നുടെജീവനെനിയേ
 ഞെന്തിഷ്ടമേല്ലായതുവീതുഭേവരം. 37

സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

സന്താനമില്ലെങ്കിലും ജനകകുമാരന്മാരിൽ
ജ്ഞാപനം നേടുക മാത്രമേ സർ
വംഗം വളർത്തിടണമെന്നുമാർത്ഥം
നന്നാണമെന്നു വരമാഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ.

38

യമൻ പറഞ്ഞു.

കുലം വളർത്തുന്നവർ ദീപ്തരാജ്യം
കുമാരന്മാരും ജനകന്മാരും സന്തുഭേ!
വരിച്ചുകാമതൊട്ടുമാൻ ഹൃദയമേ!
തിരികൊടുക്കുമെന്തെന്നു വേണമീ

39

സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

വരണൊന്നു ചാർത്തിയുടമല്ലിനി-
ജ്ഞാനം നേടുന്നതുണ്ടിതോരവു
പരം നേടുകയും ചെയ്തെന്നു വീണ്ടുമീ-
പ്പറഞ്ഞിട്ടെന്നെന്നൊഴികേട്ടിടേണമേ.

40

ഭയാൻ വിവസ്യൻ സുതൻ പ്രതാപവാ-
നതാണു വൈവസ്യൻ നന്നു ചൊൽവതു
ജനം ചരിച്ചു സമയമുണ്ടു തിയാ-
ലതാണമോ നിന്നുടെ മർജ്ജത.

41

സത്തുക്കളെപ്പോലെ തന്നെപ്പോലും വിശ്വാസമായി വരാ
സത്തുക്കളിലതിൻമൂലമേ വരും സഹമാണിടും.

42

ഇഷ്ടതാൽസ്യച്ഛീവിഷ്ട, വിശ്വാസമുള്ള ചാകുഃമേ
 സത്തുകളിൽ ചിശേഷിച്ചുംജനംവിശ്വാസമാന്നിടും. 43
 യമൻ പറഞ്ഞു.

നീചൊന്നാരിമാതിരിയിൽശ്രദ്ധംഗനേ!
 നീയെ നിഃയചൊൽ വതുകേൾപ്പതില്ലത്താൻ
 പരംപ്രസാദിച്ചിതിവൻറജീവനൊ-
 ന്നാഴിച്ചു നാലാംവരമേററുകൊള്ളുടോ. 44
 സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

ഇനിഷ്ടമവംശദരിങ്ങു സത്യചാൻ
 തനിഷ്ടമിങ്ങുരസരായിടുംവിധം
 ശതംസുതന്മാർബലവീര്യമുള്ളുപേർ
 പിറക്കനാലാമതിതാണു മവരം. 45
 യമൻ പറഞ്ഞു.

ശതംസുതന്മാർബലവീര്യമുള്ളുപേർ
 നിനക്കനന്ദിക്കബല!ജനിച്ചിടും
 തളിച്ചുപറയാല്ലയിതേഹപാത്മജ!
 തിരിക്കട്ടുരംവഴിഹന്തപോന്നുനീ. 46
 സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

സത്തുകൾക്കോനിത്യമാംധർമ്മനിഷ്ഠ
 സത്തുകൾക്കിങ്ങുടവില്ലിണ്ടലില്ല
 സത്തുകളായ്സ്പംഗമംപാഴിലാകൂ
 സത്തുകളിൽസ്പജനംഭീതിതടോ. 47

സത്തുക്കൾസത്യാലിനനേനടത്തും
 സത്തുക്കൾതാങ്ങുംധരയെത്തപസ്സാൽ
 സത്തുക്കൾതാൻഭൂതഭൂപ്രാവലംബം
 പ്രഭോ!മാഴ്കാസജ്ജനംസത്സമക്ഷം.

48

ആയുർചെയ്യുംശാശ്വതമാനടപ്പെന്നോത്തുസജ്ജനം
 വാസപകാരപരിങ്ങോട്ടുചെയ്യുന്നോക്കിടാ.

49

സത്തുക്കളിൽപ്പാഴിലാകാപ്രസാദം
 മതംനശിക്കാമാനവ്യാപോകയില്ല
 എന്ദീവണ്ണനിത്യമാംസജ്ജനത്തിൽ
 നണ്ടാകയാൽസ്സജ്ജനംകാത്തുകാൾവ്യം.
 യമൻ പറഞ്ഞു.

50

മനസ്സിന്നങ്ങാപൊരുളാൻഭംഗ്യാ
 പരംധർമ്മംചാല്പിടുത്തോരമനീ
 വെരുത്തിയുണ്ണിന്നിലേത്തുനിതീത്താൻ
 പരംപരംവാങ്ങുകനീപതിവ്രതേ!

51

സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

മമാപവഗ്ഗംസുകൃതംവിനാവരാ
 വരങ്ങൾമരൊന്നിലുമിന്നമാനദേ!
 വരംവരിപ്പേനയിർകൊൾകസത്യവാൻ
 മരിച്ചുമട്ടീപ്പതിയില്ലയെങ്കിൽത്താൻ.
 സുഖത്തിനില്ലാശവരൻപിരിഞ്ഞുമേ
 വരൻപിരിഞ്ഞില്ലിഹവാന്നിനാഗ്രഹം

52

വരൻപിരിഞ്ഞിട്ടിഹലക്ഷ്മീവേണമേ
 വരൻപിരിഞ്ഞാൽ കൊതിയില്ലജീവനം. 53

ശതംസുതന്മാരുളവാചതായ് വരം
 വിധിച്ചുതന്നെൻപതിയേറെരിപ്പുവീ
 വരംവരിപ്പേനയിർകൊൾകസത്യവാൻ
 പരംഭവാൻതൻമോഴിസത്യമാവുക. 54

മാർഗ്ഗേണമൻ പാഞ്ഞു.

അപ്പൂണ്ണമെന്നൊരപാശംവിട്ടുവെവചസപതൻയമൻ
 ധർമ്മരാജൻപ്രസാദിച്ചുസാവിത്രിയൊടുചൊല്ലിനാൻ. 55

ഇതാഞാൻവിട്ടൊരിനിൻറഭക്താവുകലനന്ദിനി!
 അരോഗനായ്കൊണ്ടുചൊകാമവൻസിദ്ധാർത്ഥനായ് വരും. 56

നാനൂറാണ്ടോളമയ്യസ്സുമായിനിയൊത്തുവാണിട്ടും
 യജ്ഞങ്ങൾചെയ്തുധർമ്മത്താലുലകിൽപ്പുകഴാണ്ടിട്ടും. 57

നിന്നിലുണ്ടാക്കിട്ടുംനൂറമക്കളെസ്സത്യവാൻവൻ
 അവരല്ലാംപുത്രപൗത്രന്മാരെരാക്കുംപുത്രമെന്നരായ്. 58

നിൻറപേരാൽപ്പുകഴ്ന്നിട്ടുമെന്നന്നല്ലമിളംതല
 നിന്നല്ലനംനൂറമക്കളുണ്ടാകുംനിൻറയമ്മയിൽ. 59

മാളവന്മാർമാളവിയിലെനന്നംപുത്രപൗത്രികൾ
 ദേവസന്നിദരായ്തീരുംനിൻറസംഭരമനവർ. 60

എന്നവൾക്കുവരനൽകിദ്ധർമ്മരാജൻപ്രതാപവാൻ
 സാവിത്രിയെപ്പിന്തിരിപ്പിച്ചുണ്ടുഗോമതിലെത്തിനാൻ. 61

സാവിത്രിയുഃഋചൻഽപോകപ്ലതിഽനേടിയങ്ങിനെ
 ഭക്താപിൻരശചാവീണകിടക്കേഭിക്തിലത്തിനാൾ. 62

അപരമനിൽക്കിടക്കുന്ന പതിയെപ്പാതെടുത്തുടൻ
 മടിയൽത്തലതാങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നെണ്ണിലങ്ങിനെ. 63

അവദനാബോധമുണ്ടായിസ്സാവിത്രിയൊടുചൊല്ലിനാൻ
 ഭീഷ്മയാത്രകഴിഞ്ഞുമാട്ടിപ്പുറമുണ്ടുനോക്കിയും. 64

സത്യവാൻ പറഞ്ഞു.

ഏറാനുമാങ്ങിപ്പോയുണർവീടാഞ്ഞതെന്തുനി
 ഏറുന്നയിട്ടുപലിച്ചുരാക്കരിന്ദുരഷണങ്ങളുവാൻ. 65

സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

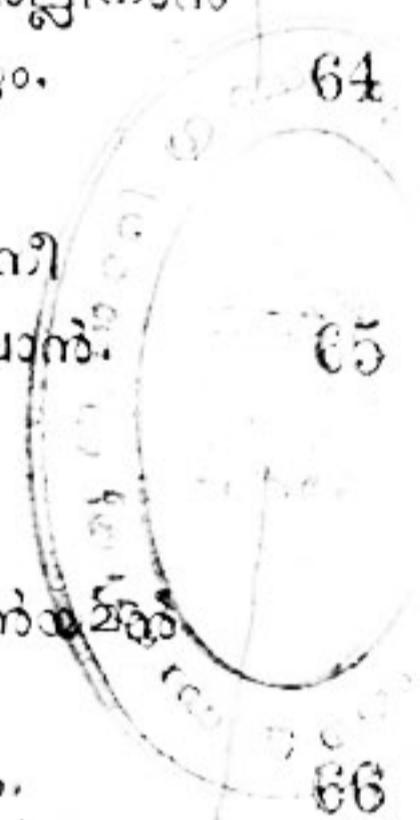
അങ്ങനാങ്ങീസുചിരമെന്നുജപുതഷർഷഭ!
 ചോയാനാബുഗവാൻഽദവൻപ്രജാസംഘമനൻമൻ
 വിശ്രാന്തൻനീമഹാഭാഗ!നിദ്ര വിട്ടിതുമന്നവ!
 ആചാരമകിലെഴുന്നല്ലരാത്രിയായതുനോക്കുക. 66

മാർക്കാണേധയൻ പറഞ്ഞു.

നന്നായുറങ്ങിയോരാണമുടൻബോധമിയന്നവൻ
 നാലുപാടുംകാട്ടിടങ്ങുമുനോക്കിക്കണ്ടോതിസത്യവാൻ. 67

കായ്പരിച്ഛിട്ടുവാൻചോന്നൻനിന്നോടൊത്തുസുമദ്ധ്യമേ!
 പരാവിരക്തീരബോധത്തലനോവുളവായിരേ. 68

തലനനാന്നാത്തിവുണ്ടൊട്ടുനില്ലാൻവയ്യാതെയായിത്താൻ
 റിന്നകത്തിലുറങ്ങിപ്പോയിതോക്കുന്നങ്ങളൊൻതുടേ! 69

നീപുണന്നീടുമീയെൻകരൾനിദ്രകവൻതേ
വിനൈനക്കണ്ടേ നക്രൂരിരുട്ടുമുഗ്രജസ്സാമൊരാളെയും. 70

നിനക്കതറിയാമകിൽ ചൊൽകെന്തതുസുമദ്ധ്യമേ!
സപസ്സുമാണാൻകണ്ട തതുചാസ്യവാചസ്ഥതെന്നയോ. 71

അവനോടാതിസാവിത്രിരാത്രിമുക്കുന്നതുണ്ടിതാ
നാളെയൊക്കെല്ലെ പാനോടുചൊല്ലി ക്കൊള്ളാംഘോഷമാജ! 72

എഴുന്നൽക്കൂനമ്പവതംചെന്നുകാണെപിതാക്കളെ
രാത്രിവന്നുമുഴക്കുന്നതും പായ്പ്പോയിസൂയ്ക്കനും. 73

നകതഞ്ചരൻകടക്കുന്നതു പുഷ്പരായ്കൂരഘോഷരായ്
കേൾപ്പുണ്ടുകാട്ടിൽമാനോടുംവണ്ണംശബ്ദങ്ങളുണ്ടിനെ. 74

ഇതാതെക്കുപടിഞ്ഞാരായ്കൂരംകരനരിവ്രജം
ഉഗ്രമോരിയിടുന്നുണ്ടെന്നസ്സുപിടയുമ്പടി. 75

സത്യവാൻ പറഞ്ഞു.

കാടുഭീഷണമായ്തീർന്നുകൂരിരുട്ടുനിറഞ്ഞതിൽ
വഴിനിയറിയില്ലല്ലോനടക്കാനുംകഴിഞ്ഞുമേ. 76

സാവിത്രിപറഞ്ഞു.

ഇക്കാടുകത്തിതീർന്നിട്ടുംജപലിക്കുന്നുണ്ടുമാമരം
കാരതട്ടിത്തളിഞ്ഞിട്ടുതീക്കൊണന്നുണ്ടിടയ്ക്കിടെ. 77

അങ്ങുപായ്തീക്കൊണ്ടുവന്നുചുറ്റുംഞാനിട്ടരിച്ചിടാം
ഇങ്ങീപിറകുമുണ്ടല്ലോചിത്തതാപംകെട്ടുക. 78

നടപ്പാൻ പയ്യയെന്നുണ്ടാകണ്ടൻഞാനിണ്ടലുണ്ടുതേ
ഇരുട്ടു ചുളള കാട്ടിലറിയാവഴിയെങ്കിലോ. 79

ഭവന്മതംപോലെന്നാളെപ്പലച്ചുങ്കുഗമിച്ചിടാം |
 ഒരുരാവിവിടെക്കൂടാമിഷ്ടംപോലനഘോശയ! 80

സത്യവാൻ പാഞ്ഞു.

തലനോവുമാറിയിനിങ്ങുംഗവുസപസ്ഥമട്ടിലായ്
 നിൻപ്രസാദംകൊണ്ടുപിത്ര പഠം പമത്താൻകൊതിപ്പുത്താൻ
 ഞാനാശ്രമത്തിൽ ചെന്നിട്ടില്ല കാലത്തിലൊരിങ്ങും
 സന്ധ്യയാകുമുമ്പിലെന്നെയെൻറയമ്മതടുക്കുമേ. 82

പകൽത്താൻ പിടുപോയാലുമെൻഗുരുക്കൾക്കുസങ്കടം
 എന്തെന്നതിരഞ്ഞീടുമച്ഛ നാശ്രമം പാഴുപോകുമായ്. 83

ഉൾത്തണ്ടിലിണ്ടലാണ്ടെൻറയമ്മയുംപിന്നെയച്ഛനും
 വരുവാൻ വെകിയെന്നെന്നമുള്ളൊരാൾണ്ടുമുന്നമേ. 84

ഓർക്കുന്നനിന്നവർക്കെന്നക്കുറിച്ചുഞൊരവസ്ഥയാം
 അപർക്കെന്നകണ്ടിടാഞ്ഞാലുണ്ടാകുംബഹുസങ്കടം. 85

മുന്വെന്നാടോതിയിരവിൽക്കണ്ണുനീർനിയുംപടി
 വൃദ്ധന്മാരോവുമാഴ്ചിപ്രീതിമൂലംപലപ്പൊഴും. 86

ഞങ്ങൾനീപിരികിൽജ്ജീവിയില്ലല്ലൂണീ! ക്ഷണനേരവും
 മകനേ! നിയ്യുള്ളകാലംഞങ്ങൾക്കുംജീവിതശ്രദ്ധം. 87

വൃദ്ധാസ്ഥർഞങ്ങൾക്കുപടിപംശവുംനീകൽനില്പതാം
 നീകൽപ്പിണ്ഡാകീർത്തിപിന്നാസ്സന്താനംതാനമങ്ങിനെ. 88

അമ്മയോവൃദ്ധയാണച്ഛൻവൃദ്ധനാംകണ്ണുപർക്കത്താൻ
 അപരനെകണ്ടിടാഞ്ഞാൽരാത്രിയെന്തൊരുമട്ടിലാം. 89

ആ സൂയിപ്പേൻനിദ്രഃയതാനിതിനാലൈൻറയച്ഛനും
കുറാമറമ്മയുസംശയത്തലായ്ഞാൻനിമിത്തമേ. 90

സംശയത്തിൽപ്പെട്ടുഞാനുപേക്ഷതാപത്തിലാണ്ടവൻ
അച്ഛനമ്മകളേവിട്ടുജീവിപ്പാനെളുതല്ലമേ. 91

ബുദ്ധികണ്ണായാറെന്നച്ഛൻദൃഡംബുദ്ധിയുഴന്നുടൻ
ചോദിക്കുമാശ്രമസ്ഥന്മാരോരോരുത്തരാടിപ്പൊഴേ. 92

ഞാനെന്നയോത്തല്ലക്ഷേദ്യുത്തുഭേ!യെന്നച്ഛനേയുമേ
ബലംപോയ്നാഥനൊത്തമ്മയേയുമോത്തൊത്തനാവിധം. 93

ഞാൻചെയ്യതൊരാലവർന്നേററസന്താപമേന്തുമേ
അവരേപ്പൊതുജീവിപ്പേൻഞാൻനോക്കേണ്ടചരന്നുതാൻ. ()
അവർഷിഷ്ടംചെയ്യിടേണമെന്നിതൊന്നറിയുന്നുഞാൻ
മാർക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

എന്നുപറഞ്ഞാലുമ്മിഷ്ടൻഗുരുഭക്തൻഗുരുപ്രിയൻ. 95

കൈകൾവെക്കീട്ടുദുഃഖാത്തനായുറക്കക്കരഞ്ഞുതേ
അപ്പോൾചൊന്നാളത്രമാക്കുപതിയേപ്പൊതു കണ്ടുടൻ. 96

സാവിത്രീകണ്ഠകൈകാണ്ടുതുടച്ചുധമ്ചാരിണി
ഞാൻചെയ്യിരിപ്പുണ്ടുതപംദാനംറോമവുമെങ്കിലോ. 97

ശപത്രൂശപത്രൂരതേന്താക്കൾക്കീരാവുത്തുഭമാകുമേ
നേരംമ്പോക്കികലുണ്ടോഷ്ടുചാല്പീട്ടോട്കന്നതില്ലുഞാൻ. 98

ആസ്സത്യത്താലൻശപത്രൂരരുടൻകേടറിരിക്കണം
സത്യവാൻ പറഞ്ഞു.

അച്ഛനമ്മകളെക്കൊണ്ടുചേണംസാവിത്രീവൈകാലം. 99

അമ്മേക്കൊരു പുഴ നോ പല്ലാരനിഷ്ടംവന്നുകാണിൽഞാൻ
എന്റെയാത്മാവാണുസത്യംഞാൻജീവിജ്ഞാവാറാഗനേ. 100

ധർമ്മത്തിൽനിന്നു ചിലയെങ്കിലെൻജീവനാശയെങ്കിലും
എന്നിഷ്ടംകായ്മാണെങ്കിലാശ്രമത്തേക്കുപോകനാം. 101

മാർഗ്ഗേധ്യൻ പറഞ്ഞു.

സാവിത്രീയെഴുന്നോപ്പാൾതലകെട്ടിട്ടുഭാമിനി
കൈകൾകൊണ്ടുപിടിച്ചു കൊണ്ടുഴന്നുപിടിച്ചുകാഞ്ഞനെ. 102

സത്യവാൻമഴുന്നൊരുകൈകൊണ്ടുടൽതുടച്ചുടൻ
ഒന്നാൽപുറവുംനോക്കിപ്പാത്രത്തിൽക്കണ്ണുതിച്ചുതേ. 103

അപടനോടാതിസാവിത്രീനാളെയേറംഫലങ്ങളെ
ഭവാനോടയാഗക്ഷേമത്തിനീക്കോടാലിയെടുക്കുവൻ. 104

അപരകായ്നിറയുംകൊട്ടമരക്കൊമ്പത്തുതൂക്കിയും
മഴുകയ്യിലെടുത്തുതാൻപതിപാൾപത്തിലെത്തിനാൾ. 105

എടുത്തുലിൽപാടമാതഭത്താവിൻകയ്യണച്ചുവൾ
വലംകൈകൊണ്ടുതഴുകിശ്ശമിച്ചാൾഗജഗാമിനി. 106

സത്യവാൻ പറഞ്ഞു.

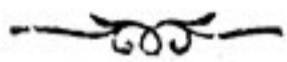
ഭീക!പോയ് പനശീലകൊണ്ടറിയുന്നുണ്ടുഞാൻവഴി
മരങ്ങൾക്കിടയിൽക്കൊണംനിലാവല്ലുണ്ടുകാഴ്ചയും. 107

നാമത്രവഴിയെവന്നുചെന്നുകാഴ്ചകളുരത്തുവാ
ആവന്നവഴിപോയാലുംശ്രദ്ധേ!ശങ്കിച്ചിടേണ്ടതിൽ. 108

ഈപ്പിലാശിൻകാട്ടിൽവെച്ചുവഴിരണ്ടായ്പ്പിരിഞ്ഞിട്ടും

അതിൻ ചടകേ ചഴിയേ പൊക്കി ഞാണ്ടിട്ടു കവയ്ക്കമ.	109
സ്വസ്ഥനായ് ഞാൻ ശക്തനായി കാണാൻ വെകീ പിതാക്കളേ	
എന്നു രചിച്ചു കൊണ്ടുടനേയാശ്രമത്തേക്കു പോന്നുതേ.	110

ശ്രീമഹാഭാരതം - ആരണ്യപർവ്വം - പതിവൃതമാഹാത്മ്യപദ്യം
 സംവിശ്വപാഠ്യം
 ഇതന്തരിഞ്ഞെണ്ണരോഴാമദ്ധ്യംയാ.

മാർക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

അതു കാലംതന്നെയാങ്ങാദ്യമേ സേനൻ മഹാബലൻ, കണ്ണുണ്ടായ് ദൃഷ്ടിലാഭത്താൽ കണ്ടു കൊണ്ടിതശേഷവും.	1
ആശ്രമംതോരമാക്കി ശ്ലബ്ധഭായ് യൊന്നിച്ചു ചെന്നവൻ വൃത്രനെപ്പാറിയത്വന്തമാത്മനായ് ബൃരതൻ!	2
ആശ്രമം വഴിയെന്നല്ല കാട്ടുപൊക്കിയുമായവൻ നോക്കിത്തീരത്താരാബ്ധായ്യാഭേതാകന്മാർകളൊപ്പമെ.	3
ഒരുശബ്ദംകേൾക്കിൽ മകനെന്നോത്തു നുചരാമവർ സാവിത്രിയോടൊത്തതു സത്യവാണെന്നു ചൊല്ലിനാർ.	4
കാലുതല്ലിപ്പരുഷമായ് മുറിഞ്ഞു ചോരചാടിയും മുളുചുല്ലംകൊണ്ടു മുറിഞ്ഞു നത്തപ്രായമോടിനാർ.	5
അപ്പോഴങ്ങാശ്രമം വാഴം വിപ്രന്മാർ ചെന്നു ചേർന്നുടൻ ചാരമൊത്താശപസിപ്പിച്ചു നിജാശ്രമമണിച്ചുതേ.	6

ഭായ്യാസഹായനവിടെവൃദ്ധതാപസരൊത്തവൻ
ആശപാസിതനുമായ്നാനാവ്യർവ്വരാജകഥാക്രമാൽ. 7

ആശപസ്യരായാവൃദ്ധന്മാർപുത്രഭർന്നകാഷ്ടയാൽ
പുത്രൻവാല്യകഥകളോത്തുദുഃഖിച്ചിതേരവ്യം. 8

വീണ്ടുസങ്കടമായ്ചെല്ലീശോകകർിതരാമവർ
മകനേ! മകളേ! നിങ്ങളെങ്ങങ്ങെന്നുകരഞ്ഞുപോയ്. 9

സത്യവാക്കാം വിപ്രനതിലവരോടേവമോതിനാൻ

സുവർച്ഛസ്സ പഠഞ്ഞു.

അവൻഭായ്യാസാവിത്രിതപോദമമിയന്നവരും.
ആചാരവതിജീവിഷ്ണുസ്വേലജീവിച്ചുസത്യവാൻ 10

ഗൌതമൻ പഠഞ്ഞു.

സാംഗവേദംപഠിച്ചോൻഞാൻ ചന്ദ്രപംചെയ്തിരിച്ചുഞാൻ. 11

ഗുർവ്വനിപ്രീണനംചെയ്തുകൗമാരബ്രഹ്മചാരിയാൻ
മനംവെച്ചാചരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലാവ്രതവുമിങ്ങുഞാൻ. 12

വിധിയോപണ്ണമചെയ്തൻ ചായുഭേഷാപചാസവ്യം
ഈത്തപസ്സാൽപ്പരചികീർ്ഷിതമെല്ലാംധരിച്ചുഞാൻ. 13

സത്യമാണിതുകേട്ടാലുജീവിഷ്ണുനണ്ടുസത്യവാൻ

ശിഷ്യൻ പഠഞ്ഞു.

ഏനാചായ്വുമുഖത്തിങ്കൽനിന്നുവീഴുന്നവാക്കുകൾ. 14

-
- ഒരിട്കലുംപിഴയ്ക്കില്ലാജീയ്കുന്നുണ്ടുസത്യവാൻ
 ജ്ഞികൾ പറഞ്ഞു.

അവൻറഭായ്സാവിത്രിയവൈധവ്യകരങ്ങളായ്. 15
  - ലക്ഷണങ്ങൾതികഞ്ഞുളളൊളന്നാൽജീവിപ്പുസത്യവാൻ
 ഭരദവാജൻ പറഞ്ഞു.

അവൻറഭായ്സാവിത്രിതപാദമിയനവൾ. 16
  - ആചാരവതിജീവിയ്ക്കുന്വോലജീവിപ്പുസത്യവാൻ
 ഭാരദ്യൻ പറഞ്ഞു.

അങ്ങയ്കണ്ണുകാണായ്സാവിത്രിവൃതമണിനേ. 17
  - ചെയ്യുന്നതപോയിരിപ്പുണ്ടെന്നാൽജീവിപ്പുസത്യവാൻ
 അപസ്തംബൻ പറഞ്ഞു.

ശാന്തമാകുദിക്കിലുണ്ടുശബ്ദിപ്പുമൃഗപക്ഷികൾ. 18
  - സുപന്നാക്കംനിൻപ്രവൃത്തിയെന്നാൽജീവിപ്പുസത്യവാൻ
 ധോമ്യൻ പറഞ്ഞു.

ഗുണമല്ലാതികഞ്ഞുളളാൻനിൻറപുത്രൻജനപ്രിയൻ. 19
  - ദീർഘായുസ്സിൻചിഹ്നമുളളൊന്നെന്നാൽജീവിപ്പുസത്യവാൻ
 മാർക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

ഋഷീന്ദ്രർസത്യമാതീട്ടുങ്ങവമാശപാസമേകുവ. 20
  - അതൊക്കെയുംകണക്കാക്കിസ്ഥയ്കൂണ്ടീടിനാനവൻ
 ഒട്ടുചെന്നിട്ടുസാവിത്രിസത്യവാൻപതിയൊത്തവൾ. 21

രാത്രിയാശ്രമമെത്തിട്ടുപൊഴുത്തായ് ചെന്നുകേറിനാൾ
 ബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞു.

പുത്രനോടൊത്തുകണ്ണിന്നുകാഴ്ചകിട്ടിയൊരങ്ങയിൽ. 22

ഞങ്ങളല്ലാമുരയ്ക്കുന്നിതഭിവൃദ്ധിധരാപതേ!

പുത്രൻറസംഗംസാവിത്രീഭക്തംപിന്നെയങ്ങിനെ. 23

കണ്ണിന്നുകാഴ്ചയീമൂന്നുകൊണ്ടുംവർദ്ധിച്ചിട്ടുനന്നി
 ഞങ്ങളല്ലാംചൊല്ലിയതവണ്ണമാമില്ലസംശയം.

24

വീണ്ടുംവീണ്ടുംഭയാനേറാമഭിവൃദ്ധിഭവിച്ചിട്ടും
 പിന്നെയങ്ങവിടെത്തിയിട്ടെരിച്ചിട്ടുവരവരും.

25

ചാരംകൂടീടിനാർപാതം! ദ്രുമേസനനരേന്ദ്രനേ
 ശൈവ്യയംസത്യവാൻതാനുംസാവിത്രിയുമൊരൊരായ്.

26

ഏവതംസമ്മതിച്ചിട്ടുമാലന്യേമരുവീടിനാർ
 പിന്നെന്നവനൊന്നിച്ചുമേവുന്താപസരേവതം.

27

ചോദിച്ചുപാതം! ഭൂപൻറപുത്രനോടൊത്തുകൗതുകം
 ഭൃഷികൾ പറഞ്ഞു.

മുമ്പുവരാഞ്ഞതെന്തെങ്ങൊടുമുഖംവിഭോ!

28

രാത്രിമുത്തൊപ്പാഴത്താനെന്തെന്നുവില്ലംഭവിച്ചുതേ

ന്നിന്നകുനിണ്ടലിൽപ്പെട്ടുഞങ്ങളുംഈപനനന!

29

ഇതെന്തെന്നറിയുന്നില്ലസർവ്വംനീയുരജ്ജ്വലം

സത്യവാൻ പറഞ്ഞു.

ഈ ജ്വലം സമതന്ത്രതാടുംപോയേൻസാവിത്രിയെത്തുടങ്ങാൻ.

പിന്നെയുണ്ടായ് ചിരകൃഷ്ണവേദനാപദവേദന

ഉണ്ടീടേ പദനയൊടുംചിരമെന്നോത്തിടുന്നുടൊൻ. 31

ഉണ്ടാരില്ലിത്രമാത്രംകാലമീണാനൊരിയ്ക്കലും

നിങ്ങൾക്കല്ലൊ പക്ഷമിണ്ടലുണ്ടാകൊല്ലെന്നുവെച്ചുടൊൻ. 32

രാജപരയാകിലുംപോന്നേൻമരൊന്നില്ലിഹകാരണം

ഗൌതമൻ പറഞ്ഞു.

നിന്ന ജ്വലനാഭ്യമസേനനടൻകണ്ണുതളിഞ്ഞുതേ. 33

ഇതിന്മുഖംനീയറിയില്ലിതുസാവിത്രിചൊല്ലണം

കേൾപ്പാനുണ്ടാശസാവിത്രി! നീപരാപരവേദിനി. 34

പിന്നെസ്സാവിത്രിയെപ്പോലെകാന്ത്യാസാവിത്രി! കാണുടൊൻ

നിയ്യിതിന്മുഖമറിയുമെന്നാൽസ്സത്യമുരയ്ക്കേടോ. 35

ഗോപ്യമല്ലനിനക്കൊന്നുമെങ്കിൽ ഞങ്ങളോടോതണം .

സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

ഇതല്ലാംശരിനിങ്ങൾക്കുസങ്കല്പംപിഴയായ്ക്കരാ. 36

ഇനിയ്ക്കുഗോപ്യമില്ലെന്നുംകേട്ടുകൊള്ളുകവാസുവം

ചൊല്ലിയെൻഭർത്തൃമരണംമഹാത്മാചായനാരദൻ. 37

അതിൻദിവസമിന്നാണെന്നിവനേവേർവിടാഞ്ഞുഞാൻ ഉറങ്ങിടുമിവൻപാൾപത്തൈതീദൃത്യാനപിതൻയമൻ.	38
ഇ ചനെഞ്ചന്ധനംചെയ്യനയിച്ചുപിതൃദിക്കിനായ് സത്യവാക്കലവിഭുവാദ്രവനെസ്തുതിചെയ്യുഞാൻ.	39
ഇനിസ്തുവരംതന്നിതതൈക്കകേകേടുകൊള്ളുവിൻ കണ്ണാസപരാജ്യവുംരണ്ടുവരംമേശപത്രരന്നിഹ.	40
എന്നച്ഛനോന്തരമകൾന്തരമകളിനിക്കുമേ നാന്താണ്ടതെയായസ്സനേടിയെൻപതിസത്യവാൻ.	41
ഭക്താവിൻജീവലാഭത്തിന്നീവ്രതത്തെനടത്തിഞാൻ ഇതെല്ലാംനിങ്ങളോടോതീകാരണംവിസ്മരിച്ചുഞാൻ	
നടന്ന ചണ്ണമൻദുഃഖംസുഖോദകമതാംവിധം	42

ഋണികൾ പറഞ്ഞു.

തമോമയംവൻകയമാണ്ടുസങ്കടം-
 പെട്ടംപടിയ്ക്കുള്ളുപനെറയിക്കലം
 സുശീലയായ്സുവ്രതപുണ്യസാദ്ധപിസൽ-
 കലീനയായുള്ളവളുദ്ധരിച്ചുനീ.

43

മാർക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

ഏ ചവേകശ്ശീട്ടഥസല്ലരിച്ചു
 വരജഗനാമൗലിയെമാമുനീന്ദ്രൻ

സപുത്രനാമനവനോടുണർത്തി
നിജാലയംനന്ദികലർന്നെന്താർ.

44

ശ്രീമഹാഭാരതം-അരണ്യപർവ്വം-പതിവ്രതാമഹാത്മ്യപദ്യാ-
സംവിത്ത്യാപാദ്യോനം
ഇരന്ദാരിതോണ്ണരോട്ടാമദ്യായം.

മാർണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

- ആരാവുമുടിയെസ്സുയ്മണ്ഡലംവന്നദിഷ്ടുവ
വുച്ഛാണിക്രിയചെയ്യാത്തകൂടിതാപസരൊക്കയും. 1
- ആസ്സാവിത്രിഷ്ടയൊരാമഹാഭാഗ്യംമഹർഷികൾ
വീണ്ടുംഭൃമത്സേനനോടുചൊല്ലിത്തൃപ്തിപ്പെടാതെയായ്. 2
- അപ്പൊഴെഴുത്തുവന്നസാലപനാട്ടുകാരങ്ങമന്നവ!
നിജാമാത്യൻശത്രുവിനെക്കൊന്നിതെന്നായുണർത്തിനാർ. 3
- സഹായഖാസ്യപരമമാത്മവനേമന്ത്രികൊന്നതും
കേട്ടുണർത്തിനടന്നാണംശത്രുസൈന്യമൊഴിച്ചതും. 4
- ഈപാനപ്പാരിയേവർക്കുമെകമത്യമഴുനതും
കണ്ണുണ്ടിലെങ്കിലുമവൻനമുക്കരചനാവണം. 5
- ഈനിശ്ചയപ്പടിയയച്ചിതുഞങ്ങളെമന്നവ!
വന്നിട്ടുണ്ടിവാഹനങ്ങൾനാലംഗപ്പടയുത്തവ. 6

പോകരാജൻ! ഞ്ഞുടന്നെചതുപുരേണിൻജയഘോഷിണം
ഏററനാളജ്ഞോരുകാലകവിത്രൈവതാമരംപദം. 7

കങ്കാഴ്ചയൊത്തുമെജ്ഞാണ്ടാഠപനകണ്ടവാരടൻ
അത്തുടതാൽഹൃല്ലനേത്രമാരടികമ്പിട്ടിതേവരം. 8

പിന്നെചെല്ലാത്രമെഴുവുദ്ധവിപ്രാഭിവാദനം
അവരല്ലാംസല്ലിടേജ്ഞനഗരത്തേജ്ജപുകിനാൻ. 9

ശൈത്യസാവിത്രിയോടൊപ്പം മേൽവിരിച്ചൊത്തുകാത്തിയിൽ
മത്ത്യരത്തുവാഹത്തിൽ ശൈത്യനേരൊടൊത്തുപോയിനാൾ.

പുരാമിതർപരനെചതുദ്യമേസനാഭിഷേചനം
അവൻചതുനാമനെചതുയൗവുരാജ്യാഭിഷേചനം. 11

പിന്നെപ്പാരംകാലശേഷംസാവിത്രിജ്ജളവായിതേ
നൂരമരൾപുഷ്പം ജ്ജോർത്തുരൻപിന്നാരിടാത്തവർ. 12

അപരകുടസാദരദ്രതാകുളമുണ്ടായിനൂരപർ
മദ്രശനാമരപതിജ്ജോമാളവിയ്കുടരായ്. 13

ഏപംതാൻതന്നുനമ്മശപത്രശപതുരങ്ങിനെ
കൃഷ്ണത്തിൽനിന്നുലരിച്ചുസാവിത്രിസപ്രിയാനപിതം. 14

അവണ്ണാതന്നകല്യാണിശീലചേരുന്നാമാർതി
സാവിത്രിയപ്പോലെകലസ്ത്രീനിങ്ങൾക്കേയെത്തേ. 15

വൈശമ്പായനൻ പറഞ്ഞു.

ആമഹാത്മാവേവമനനയിച്ചുജ്ജോരപാണ്ഡവൻ
ദുഃഖവുംപീഡയുംവിട്ടുകാമ്യകുമാണിതല്ലൊഴേ. 16

ഭക്തിയോടീമുഖ്യസാവിത്ര്യപാപ്യാനംശ്രവിപ്പവൻ
സുഖിസർപ്പാർത്ഥസംസിദ്ധനായിദുഃഖിച്ചിടാതെയാം. 17

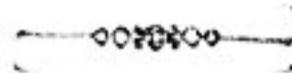
ശ്രീമഹാഭാരതം-അനുപദ്യപദ്യം-പതിവ്രതമാഹാത്മ്യപദ്യം

സാവിത്ര്യപാപ്യാനം

ഇതനുരിഞ്ഞൊണ്ണുറെറമ്പതാമദ്ധ്യായം.

സാവിത്ര്യപാപ്യാനം

സമാപ്തം.

ചരകസംഹിത

വൈദ്യമാസിക.

സാക്ഷാൽ ഭരതാര്യഭഗവാന്റെ ശിഷ്യനായ അ
 വേശമഹർഷിയാലുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും ആദ്യവൈദ്യഗ്രന്ഥവും
 ചരകസംഹിതയ്ക്ക് അഭിനവവാചസ്പതി ടി. സി. പ
 ശ്വരൻമുസ്സത്, പണ്ഡിത സി. കെ. വാ. ശർമ്മാ ഇവരൾ
 ഴ്വതപ്പെട്ട വാചസ്പത്യം എന്ന ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തേ
 ടെ 91 കന്നി മുതൽക്കു മാസികയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി
 ന്നു. ഡബ്ബിൾ എട്ടെട്ടുമാറം—64 ഭാഗം വീതം മാസം
 രം കൃത്യമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്ന ഈ മാസികയ്ക്കു
 പാൽകൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു നിശ്ചയിച്ച
 വരിസംഖ്യ കേവലം മൂന്നുരൂപികമാത്രം.

(വി. പി. കമ്മീഷൻ പുറമെ)

ഒരുകൊല്ലത്തെ വരിസംഖ്യ മുൻകൂടാച്ചോ വി. പി.
 യപ്പാനനുവദിച്ചോ താഴെ എഴുതുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ
 ഴ്വതി അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഭാരതവിലാസം അച്ചുകൂടം മാനേജർ,
 തൃശ്ശിവപേരൂർ

